

**Sygn. akt I C 714/14**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Sławomir Urbaniak**

Protokolant: **Krzysztof Musiał**

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2015r.

we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)Funduszu (...) w G.

przeciwko P. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 80 063,69zł (osiemdziesiąt tysięcy sześćdziesiąt trzy złote sześćdziesiąt dziewięć groszy) z odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 31 marca 2014r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 4 004zł tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 3617zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

I C 714/14

## UZASADNIENIE

Powód (...)Fundusz (...) z siedzibą w G.wniósł w elektronicznym podstępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanego P. S.kwoty 80.064 zł wraz odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwany w dniu 4.03.2010r. zawarł z (...) Bank (...) S.A. umowę kredytu konsolidacyjnego nr (...). Wobec braku spłaty zadłużenia wierzytelność wynikająca z opisanej wyżej umowy została zbyta na rzecz powoda na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zawartej z (...) Bank w dniu 20.09.2013r. Powód nabył wierzytelność w łącznej kwocie 75.739,43 zł, w tym 52.309,55 zł tytułem kapitału, 23.240,72 zł tytułem odsetek naliczanych przez Bank w wysokości zgodnej z treścią zawartej z pozwanym umowy kredytu konsolidacyjnego w okresie od dnia jej zawarcia do sprzedaży wierzytelności na rzecz powoda oraz 189,16 zł tytułem kosztów poniesionych przez Bank w związku z monitoringiem płatności oraz kosztów windykacji. Zawierając umowę, z której wynika dochodzone pozwem roszczenie pozwany zgodził się na wszystkie jej postanowienia, w tym na warunki dotyczące naliczania odsetek oraz kosztów monitoringu. Powód od dnia nabycia wierzytelności kontynuował naliczanie odsetek za opóźnienie w spłacie wymagalnego kredytu w wysokości równej czterokrotności aktualnej wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Na dzień wniesienia pozwu zaległość z tego tytułu wynosiła 4.324,26zł i została doliczona do kwoty objętej cesją wierzytelności. Łączna wysokość zadłużenia obejmuje zatem kwotę dochodzona pozwem.

Postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin- Zachód w Lublinie z dnia 25.04.2014r. sprawa została przekazana do rozpoznania Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty.

W odpowiedzi na pozew P. S. wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany zakwestionował okoliczność nabycia wierzytelności przez stronę powodową od (...) Bank (...) S.A. Podkreślił, że powód złożył jedynie wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności oraz wyciąg z załącznika do tej umowy, które to dokumenty zdaniem pozwanego nie są dowodem nabycia przez powoda od (...) Bank wierzytelności w stosunku do P. S.. Nazwisko pozwanego pojawia się dopiero w wyciągu z załącznika do umowy, który jednak nie został podpisany przez strony umowy sprzedaży wierzytelności, a jedynie przez pracownika strony powodowej. W ocenie pozwanego powód zatem nie wykazał, że cesja dotyczyła wierzytelności wobec powoda.

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

W dniu 4.03.2010 r. pozwany P. S. zawarł z (...) Bank (...) S.A. umowę kredytu konsolidacyjnego nr (...) na kwotę 60.487,80 zł z okresem spłaty od dnia 3.03.2010 r. do 3.03.2016 r.

**Dowód:** umowa kredytu konsolidacyjnego k. 22-23.

Pozwany nie regulował terminowo swoich zobowiązań. (...) Bank (...) S.A. wypowiedział pozwanemu zawartą z nim umowę i wezwał go do spłaty zaległych należności z datą wymagalności na dzień 30.12.2011r.

W związku z tym, że pozwany w dalszym ciągu nie podejmował spłaty zadłużenia poprzedni wierzyciel (...) Bank (...) S.A. wystawił przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny, któremu postanowieniem z dnia 25.01.2012r. została nadana klauzula wykonalności przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej.

(...) obejmował należność główną w kwocie 52.309,55 zł, odsetki umowne w kwocie 3,228,51zł za okres od dnia 03.03.2010r. do 30.12.2011r., odsetki karne w kwocie 279,90zł za okres od dnia 3.03.2010 r. do 30.12.2011r. oraz dalsze odsetki w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP.

**Dowód** bankowy tytuł egzekucyjny wraz z postanowieniem o nadaniu klauzuli wykonalności na (...) k. 24-29

(...) Bank (...) S.A. wszczął na podstawie (...) postępowanie egzekucyjne, które było prowadzone przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wejherowie J. Ś.. Postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło do spłaty zadłużenia.

Postanowieniem komornika z dnia 21.11.2012r. postępowanie egzekucyjne zostało umorzone wobec stwierdzonej bezskuteczności egzekucji.

**Dowód** postanowienie o umorzeniu egzekucji k. 30 -31

Na mocy umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 16.09.2013 r. powód nabył od wierzyciela (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w G. wierzytelność przysługująca mu wobec dłużnika P. S.. Cesja wierzytelności na podstawie tej umowy miała miejsce w dniu 20.09.2013r. i obejmowała kwotę łączną 75.739,43zł, w tym obejmowała należność główną w wysokości 52.309,55zł, odsetki umowne od tej kwoty w wysokości 3.228,51zł, odsetki karne w kwocie 20.012,21 zł i koszty windykacji - 189,16zł.

Pozwany został powiadomiony o przelewie wierzytelności pismem powoda z dnia 14.11.2013r. Został również poinformowany o wysokości zadłużenia i nr rachunku na który należy spłacić zadłużenie. Pozwany nie podjął próby spłaty zadłużenia i nie odpowiadał na wezwania powoda.

**Dowód:** wyciąg z umowy cesji wierzytelności zawartej pomiędzy poprzednim wierzycielem a powodem wraz z wyciągiem z załącznik k. 32-33, k.62-76, wezwanie do zapłaty, zawiadomienie o przelewie wierzytelności na rzecz powoda z dnia 14.11.2013r. k. 33-36

Łączne zadłużenie pozwanego na dzień wniesienia pozwu ustalone według wyciągu z dnia 25.03.2014r. wynosi 80.064zł i obejmuje następujące należności: - 52.309,55 zł z tytułu niespłaconej należności głównej;

- 3.228,51zł z tytułu odsetek umownych naliczonych przez Bank od dnia 03.03.2010r. do dnia 29.12.2011r. według zmiennej stopy procentowej, która w dniu zawarcia umowy kredytu wynosiła 20 % w skali roku (umocowanie poprzedniego wierzyciela do naliczania odsetek w takiej wysokości wynika bezpośrednio z postanowień umowy kredytu zawartej przez pozwanego);

- 20.012,21 zł z tytułu odsetek karnych naliczonych od dnia 03.04.2010r. do dnia 25.03.2014 r. w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego, która na dzień wystawienia (...) wynosiła 24% od kwoty zadłużenia przeterminowanego tj. kwoty niespłaconego kredytu (powyższe wynika bezpośrednio z (...) oraz umowy kredytu);

- koszty windykacyjne banku w kwocie 189,16zł, oraz odsetki dynamicznych w kwocie 4,324,26zł naliczanych przez powoda od dnia rzeczywistego przejścia wierzytelności na nowego wierzyciela tj. 20.09.2013r. do dnia sporządzenia wyciągu z ksiąg bankowych tj. do dnia 25.03.2014r. w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP na podstawie par 9 pkt 1 umowy zawartej przez pozwanego z poprzednim wierzycielem co potwierdza również Bankowy Tytuł Egzekucyjny wystawiony przez Bank.

**Dowód:** wyciąg z ksiąg rachunkowych z dnia 25.03.2014r. k. 37-38

### **Sąd zważył, co następuje:**

Strona powodowa (...) Fundusz (...) z siedzibą w G.wniósł o zasądzenie od pozwanego P. S.kwoty 80.064zł wraz odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Pozwany w odpowiedzi na pozew zarzucił, że nie istnieje jego zobowiązanie wobec strony powodowej. Nie zaprzeczył co prawda, że zawarł umowę kredytową z wierzycielem (...) Bank S.A., nie kwestionował też wysokości swojego zadłużenia, ale podniósł, że nie zostało przez powoda wykazane, ażeby umowa cesji zawarta pomiędzy (...) Bank (...) S.A. a stroną powodową dotyczyła istniejącej wierzytelności wobec powoda. W szczególności wskazywał, że powód nie przedłożył dowodów nabycia tej wierzytelności, albowiem złożył jedynie wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności oraz wyciąg z załącznika do tej umowy. Zarzucił też, że nazwisko pozwanego pojawia się dopiero w wyciągu z załącznika do umowy, który jednak nie został podpisany przez strony umowy sprzedaży wierzytelności, a jedynie przez pracownika strony powodowej.

Odnosząc do podniesionych zarzutów Sąd uznał, że powód przedkładając jako dowód w niniejszej sprawie wyciąg z umowy cesji wierzytelności z dnia 16.09.2013 r. zawartej pomiędzy (...) Bank (...) S.A a B. (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w G. potwierdzony za zgodność z oryginałem wraz z wyciągiem z załącznika do tej umowy wykazał w sposób wystarczający fakt nabycia wierzytelności względem pozwanego. Zawarta między stronami umowa zawierała wszelkie podmiotowo oraz przedmiotowo istotne elementy, by uznać ją za skuteczną. Umowa cesji wierzytelności jednoznacznie określa strony umowy oraz przedmiot umowy, którym zgodnie z jej treścią był przelew wierzytelności oraz przeniesienie zabezpieczeń wierzytelności przez Bank na powoda na warunkach określonych w umowie. Ponadto umowa cesji wierzytelności, którą powód przedłożył do akt sprawy została zawarta przed notariuszem. Podpisy osób, które podpisywały umowę z ramienia banku, a także z ramienia powoda zostały notarialnie poświadczone i osoby te były umocowane do reprezentowania banku, a w zakresie ich pełnomocnictw znajdowało się także uprawnienie do zawarcia umowy cesji wierzytelności, co zostało stwierdzone przez notariusza. Również przedłożony przez powoda wyciąg z załącznika do umowy cesji wierzytelności stanowi dowód jednoznacznie potwierdzający nabycie przedmiotowej wierzytelności. W załączniku tym - złączonym z umową cesji wierzytelności, wskazano między innymi: kwotę kapitału, kwotę odsetek oraz kosztów naliczonych przez bank. Nadto podkreślić należy, iż precyzuje on dokładnie kto jest dłużnikiem (imię i nazwisko strony pozwanego, adres zamieszkania i nr pesel). Tym samym zdaniem Sądu załącznik do umowy cesji wierzytelności jest dowodem

wystarczającym dla potwierdzenia nabycia dochodzenia wierzytelności przez stronę powodową, skoro zawiera wszelkie dane dotyczące danej umowy oraz osoby pozwanego jako dłużnika. Sąd uznał zatem, że przedstawione przez powoda dowody w postaci wyciągu z umowy cesji wierzytelności oraz wyciągu z załącznika do przedmiotowej umowy w pełni wykazują legitymację czynną strony powodowej do dochodzenia roszczeń z tytułu przelanej wierzytelności.

Zgodnie z postanowieniami umownymi powodowy Fundusz Inwestycyjny dokonać miał zapłaty ceny na wskazany rachunek bankowy, czemu zadośćuczynił w pełni, o czym świadczy chociażby fakt przekazania przez poprzedniego wierzyciela całej dokumentacji kredytowej oraz fakt zaksięgowania przelanej wierzytelności.

Co więcej, strona powodowa wykazała, że pozwany został skutecznie zawiadomiony o dokonaniu przelewu wierzytelności z (...) Bank S.A. na powodowy Fundusz.

Zwrócić należy również uwagę, że umowa cesji wierzytelności z dnia 16 września 2013 r. dotyczyła sprzedaży całego portfela wierzytelności, obejmującego kilkadziesiąt tysięcy wierzytelności, w związku z czym jedyną istotną dla sprawy treść zawierał w rzeczywistości wyłącznie załącznik do tej umowy, zawierający spis wszystkich zakupionych wierzytelności. Powód nie mógł przeprowadzić dowodu z całego dokumentu bez ujawniania danych osobowych pozostałych dłużników. Umowa cesji ponadto zawiera wiele postanowień, które stanowią tajemnicę handlową jak np. wysokość ceny, za którą powód nabył wierzytelność i z tego też powodu żądanie przedłożenia całej umowy cesji nie mogło zostać zrealizowane.

Nadto należy zauważyć, iż oprócz powyższego dowodu w postaci wyciągu z umowy cesji i jej załącznika strona powodowa złożyła szereg innych dokumentów, które dawały pełne podstawy do przyjęcia, że umowa cesji wierzytelności była skuteczna wobec pozwanego. I tak strona powodowa przedłożyła kopię umowy kredytowej zawartej pomiędzy pozwanym a (...) Bank (...) S.A., która także została uwierzytelniona przez uprawnionego do tego pełnomocnika, bankowy tytuł egzekucyjny wraz klauzulą wykonalności, jak również dalszą korespondencję z pozwanym, a także przedłożyła wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego.

Wskazać tu trzeba, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu stanowi jednoznaczne potwierdzenie faktu zaksięgowania danej wierzytelności w księgach tego funduszu, a tym samym stanowi dowód nabycia danej wierzytelności. Co prawda wyrokiem z dnia 11.07.2011 r. w sprawie P 1/10 Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że wyciągi z ksiąg rachunkowych funduszy inwestycyjnych nie są dokumentami urzędowymi w rozumieniu art. 244 § 1 k.p.c., a więc nie korzystają z domniemania autentyczności i prawdziwości dokumentu urzędowego. Niemniej jednak wyciąg ten jest dokumentem prywatnym, o którym mowa w art. 245 k.p.c. Dokument prywatny stanowi pełnoprawny środek dowodowy, który sąd orzekający może uznać za podstawę swoich ustaleń faktycznych, a następnie wyrokowania. Moc dowodowa dokumentu prywatnego jest słabsza aniżeli moc dowodowa dokumentu urzędowego, nie przeszkadza to jednak w tym, aby sąd orzekający w ramach swobodnej oceny dowodów (art 233 k.p.c.) uznał treść dokumentu prywatnego za zgodną z rzeczywistym stanem rzeczy (por. Krzysztof Knoppek, Komentarz do art. 245 kodeksu postępowania cywilnego, Lex). Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone między innymi w wyroku z dnia 13.06.2013 r. (LEK nr (...)), wedle którego dane ujawnione w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności.

Treść dołączonego do pozwu wyciągu z ksiąg rachunkowych zawiera wszelkie dane niezbędne do identyfikacji umowy, z której wynika dochodzone pozwem roszczenie, szczegółowo określa kwotę roszczenia, wskazuje podmiot, od którego powód nabył dochodzona pozwem wierzytelność oraz datę jej nabycia. Ponadto wyciąg ten został podpisany przez osobę upoważnioną do działania w imieniu powoda.

Mając na uwadze powyższe nie może budzić wątpliwości, iż umowa o kredyt z dnia 4.03.2010 r. była przedmiotem cesji wierzytelności z dnia 16.09.2013 r. Skoro powód wykazał fakt zaksięgowania przedmiotowej wierzytelności w

swoich księgach rachunkowych, a dodatkowo przedłożył wyciąg z umowy cesji wierzytelności zawartej z (...) Bank (...) S.A., w ocenie Sądu brak jest podstaw do kwestionowania faktu przejścia wierzytelności powoda.

Wysokość dochodzonego roszczenia - wobec braku zarzutów pozwanego co do ustalonej kwoty zadłużenia - także nie budziła wątpliwości. Z przedstawionego wyciągu z dnia 25.03.2014r. wynika, że łączne zadłużenie pozwanego na dzień wniesienia pozwu wynosi 80.064 zł i obejmuje następujące należności:

- 52.309,55 zł z tytułu niespłaconej należności głównej;

- 3.228,51zł z tytułu odsetek umownych naliczonych przez Bank od dnia 03.03.2010r. do dnia 29.12.2011r. według zmiennej stopy procentowej, która w dniu zawarcia umowy kredytu wynosiła 20 % w skali roku (umocowanie poprzedniego wierzyciela do naliczania odsetek w takiej wysokości wynika bezpośrednio z postanowień umowy kredytu zawartej przez pozwanego);

- 20.012,21 zł z tytułu odsetek karnych naliczonych od dnia 03.04.2010r. do dnia 25.03.2014 r. w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego, która na dzień wystawienia (...) wynosiła 24% od kwoty zadłużenia przeterminowanego tj. kwoty niespłaconego kredytu (powyższe wynika bezpośrednio z (...) oraz umowy kredytu);

- koszty windykacyjne banku w kwocie 189,16zł, oraz odsetki dynamicznych w kwocie 4,324,26zł naliczanych przez powoda od dnia rzeczywistego przejścia wierzytelności na nowego wierzyciela tj. 20.09.2013r. do dnia sporządzenia wyciągu z ksiąg bankowych tj. do dnia 25.03.2014r. w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP na podstawie par 9 pkt 1 umowy zawartej przez pozwanego z poprzednim wierzycielem co potwierdza również Bankowy Tytuł Egzekucyjny wystawiony przez Bank (szczegółowe wyliczenie na k.37).

W świetle powyższego należy stwierdzić, iż powód w toku postępowania w wystarczający sposób wykazał zarówno istnienie jak i wysokość roszczenia objętego pozwem. Tym samym zadośćuczynił wymogom stawianym przez art. 6 k.c. wykazania w pełni wysokości dochodzonego roszczenia.

Rozstrzygnięcie co do odsetek uzasadnione było treścią art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (§1), zaś wysokość odsetek może wynikać albo z umowy stron, albo – w razie jej braku – należne są odsetki ustawowe. Powód dokonał kapitalizacji odsetek należnych na dzień wniesienia pozwu, w związku z czym w treści żądania domagał się zasądzenia na jego rzecz dalszych odsetek za okres od dnia wniesienia pozwu tj. 31.03.2014r. do dnia zapłaty w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP i Sąd orzekł zgodnie z tym żądaniem.

O kosztach postępowania w pkt II wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na zasądzoną z tego tytułu kwotę złożyły się: opłata sądowa od pozwu 4.004 zł, a także koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.617 zł, tj.